

**ΤΟΥ ΠΑΣΧΑΛΗ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ,
ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΕΛΛΑΔΑΣ**

Μονόδρομος οι μεταρρυθμίσεις που οδηγούν σε ένα βιώσιμο ανθρωποκεντρικό σύστημα υγείας

Η επί σειρά ετών καταστροφική πολιτική που εφαρμόστηκε στην υγεία, με τα προβλήματα στη χρηματοδότηση των συστημάτων υγείας, την αδυναμία ελέγχου του όγκου συταγογράφησης και τις δυσβάσταχτες θερμοθετημένες πολιτικές επιστροφών από τις εταιρείες, έχει οδηγήσει τον κλάδο του φαρμάκου, έναν από τους πιο δυναμικούς κλάδους της ελληνικής οικονομικής δραστηριότητας, αλλά και το ίδιο το σύστημα φαρμακευτικής περιθαλψής, σε ένα οριακά βιώσιμο σημείο. Αποτελεί πλέον άμεση ανάγκη η ορθή κατανομή των περιορισμένων οικονομικών πόρων με γνώμονα τις αρχές της κοινωνικής δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης, μέσα από την υλοποίηση των απαραίτητων διαρθρωτικών παρεμβάσεων. Διανύουμε μια περίοδο κατά την οποία η οικονομική δραστηριότητα έχει υποστεί δραματική μείωση. Η δημοσία φαρμακευτική δαπάνη υπολογίστηκε από το μνημόνιο να είναι εξαρτώμενη από το ΑΕΠ, όμως το ΑΕΠ έχει μειωθεί ραγδαία και σε οπρηντικό βαθμό. Συγκεκριμένα, έχει μειωθεί πάνω από 60% σε σχέση με τα επίπεδα προ κρίσης και ανέρχεται σε 1,945 δισ. ευρώ για τον ΕΟΠΥΥ και σε 570 εκατ. ευρώ για τα νοσοκομειακά φάρμακα.

Αυξημένες συμμετοχές για τους ασθενείς, ασφυκτικό περιβάλλον για τις επιχειρήσεις

Το χειρότερο, όμως, είναι ότι η μείωση αυτή επετεύχθη μέσω της μετάθεσης του χρηματοδοτικού βάρους στους ασθενείς και στις φαρμακευτικές εταιρείες. Δηλαδή από τη μια το κράτος διαθέτει ολόένα και λιγότερους πόρους για τη φαρμακευτική περιθαλψη και από την άλλη αυξάνει τη συμμετοχή των ασθενών (από το 9% που ήταν το 2009 η μέση συμμετοχή, ανήλθε στο 32% το 2015) και τα ποσοστά των αυτόματων επιστροφών από τις φαρμακευτικές εταιρείες. Με άλλα λόγια, σήμερα ένα στα τέσσερα φάρμακα που διατίθενται στην αγορά το προσφέρουν δωρεάν οι φαρμακευτικές εταιρείες μέσω των θερμοθετημένων επιστροφών, ένα στα τέσσερα το καλύτερο οι ασθενείς με τη συμμετοχή τους και τα άλλα δύο στα τέσσερα καλύπτονται από το κράτος. Οι πραγματικές ανάγκες, όμως, του πληθυσμού είναι κατά 25% παραπάνω από αυτό που έχει θερμοθετηθεί, γεγονός που εζηγείται από την υπέρβαση της δαπάνης, και επιβεβαιώνει ότι έχουν γίνει λάθος υπολογισμοί. Καθώς προχωράμε προς το τέλος του έτους, είναι ολοφάνερο ότι η δημοσία φαρμακευτική δαπάνη για τον ΕΟΠΥΥ και τα νοσοκομεία δεν επαρκεί. Πιο συγκεκριμένα, ο μνημο-

νιός αυτόματων επιστροφών των φαρμακευτικών επιχειρήσεων προς τον ΕΟΠΥΥ έχει αυξηθεί κατά 42,3% από τον αντίστοιχο του 2015. Ταυτόχρονα, το νοσοκομειακό clawback (επιστροφές) ανέρχεται στο πρώτο εξάμηνο του 2016 στο 41% της δαπάνης (δηλαδή 4 στα 10 φάρμακα δίνονται δωρεάν από τις φαρμακευτικές εταιρείες). Στο ήδη πειστικό περιβάλλον έρχεται να προστεθεί η μακρόχρονη συσσώρευση εκκρεμών οφειλών, που πλήττει σχεδόν το σύνολο των φαρμακευτικών εταιρειών και προκαλεί οικονομική ασφυξία στην αγορά. Οι εκκρεμείς οφειλές του Δημοσίου ανέρχονται, μόνο για τις φαρμακευτικές εταιρείες, σε ποσό που ξεπερνά τα 1,1 δισ. ευρώ. Σε συνδυασμό με τα capital controls και την έλλειψη χρηματοδότησης, πλήττεται ο φαρμακευτικός κλάδος και όλη η αλυσίδα διανομής.

Επιβεβλημένο ένα εθνικό σχέδιο για την υγεία

Ο κλάδος μας έχει αποδείξει διαχρονικά πως προτεραιότητά του παραμένει η πρόσβαση των ασθενών στη θεραπεία τους, ενώ καταγράφει μια δυναμική αναπτυξιακή πορεία, με συνεχείς επενδύσεις σε καινοτομία, έρευνα, παραγωγική υποδομή και ανάπτυξη ανθρώπινου δυναμικού, μέσα και από τη διατήρηση και δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Το πιο σημαντικό απ' όλα, ο κλάδος του φαρμάκου, με απόλυτο σεβασμό στον κοινωνικό του ρόλο σε αυτή την οκταετή «περίπετεια» της κρίσης, έχει στηρίξει πάση θυσία το αναφαίρετο δικαίωμα των Ελλήνων πολιτών στην απρόσκοπτη και ισότιμη πρόσβαση στα απαραίτητα φάρμακα και θεραπείες. Όμως η κατάσταση πλέον είναι οριακή και όλο αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί, γιατί αποτελεί στρέβλωση της φυσιολογικής λειτουργίας διάθεσης φαρμάκων και φέρνει τις εταιρείες σε απόγνωση. Με απλά λόγια, μεταφέρονται κοινωνικές δαπάνες στις εταιρείες και μάλιστα σε απροσδιόριστο ύψος κάθε χρονιά, πέραν κάθε δυνατής πρόβλεψης, ενώ διαρκώς επιδεινώνεται λόγω της κρίσης και το υγειονομικό προφίλ των πολιτών. Αυτό είναι αδιανόητο, άνισο και επικίνδυνο εντέλει για τους ασθενείς, καθώς οι αντοχές δεν είναι απεριόριστες. Δεν υπάρχει ούτε χρόνος ούτε περιθώρια για περάματα. Τώρα είναι η στιγμή για ένα εθνικό σχέδιο για την υγεία και για την επίδειξη ευρείας συνεργασίας για να προχωρήσει. Ένα σχέδιο με βαρικό άξονα τον κλάδο του φαρμάκου, θεμελιωμένο σε ένα σταθερό και δίκαιο θεσμικό, φαρμακολογικό και δημοσιονομικό περιβάλλον, που επουλώνει και «θεραπεύει» τις παθολογίες του παρελθόντος. Η επιλογή αυτή είναι μονόδρομος, ο μόνος που οδηγεί σε ένα βιώσιμο σύστημα υγείας με πυρήνα τον άνθρωπο. Και για την υλοποίηση ενός τέτοιου σχεδίου οι λύσεις που προτείνουμε και έχουμε καταθέσει είναι άμεσες, αποτελεσματικές και απολύτως εφικτές. Επιβεβαιώνοντας την πίστη μας στην αξία της πιο σημαντικής «κοινωνικής σταθεράς», της υγείας, και υπερασπιζοντας το πιο κρίσιμο ζήτημα απ' όλα, εργαζόμεστε και πιέζουμε την πολιτεία να προχωρήσουν όλες εκείνες οι αλλαγές που θα περιορίσουν τις ανεξέλεγκτες δαπάνες και θα απαλευθέρωσουν εκείνους τους πόρους που απαιτούνται για να εξασφαλιστεί η βιώσιμη λειτουργικότητα του συστήματος. Η ευκαιρία αυτή είναι μοναδική και σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να αφήσουμε να πάει χαμένη, καθώς πιστεύουμε βαθιά πως ο κλάδος του φαρμάκου μπορεί πράγματι να είναι μέρος της λύσης τόσο για την υγεία όσο και για την οικονομία και την κοινωνία της χώρας μας.

Ένα στα τέσσερα φάρμακα το προσφέρουν δωρεάν οι φαρμακευτικές εταιρείες μέσω των θερμοθετημένων επιστροφών, ένα στα τέσσερα το καλύτερο οι ασθενείς με τη συμμετοχή τους και τα άλλα δύο στα τέσσερα καλύπτονται από το κράτος.